

עת"א 24920/11/14 - אנורי עידן נגד שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

03 פברואר 2015

עת"א 24920-11-14 אנורי נ' שירות בתי הסוהר

לפני כב' השופטת מיכל ברנט

העותר	אנורי עידן
נגד	
המשיב	שירות בתי הסוהר

נוכחים:

העותר

ב"כ המשיב עו"ד מיטל שלמה כהן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

העותר נדון ל- 18 שנות מאסר שמניין מיום 4.4.11 לאחר שהורשע בביצוע עבירות של שוד מזוין ופציעה או חבלה זדונית.

העותר מלין על הגדרתו כסג"ב. לטענתו הגדרתו הינה בשל מלחמתו על חפותו, מלחמה בגינה הגיש ערעור על הכרעת הדין לבית המשפט העליון.

עתירה קודמת שהוגשה נדחתה ומאז התקיימו שתי ועדות אשר דחו בקשותיו להסיר הגדרתו כסג"ב. עוד טוען העותר, כי שני אסירים יהודה כהן ורון ביטון הודו כי התנכלו לו והטעו את מודיעין שב"ס במסירת מידע שקרי על מנת לזכות בטובות הנאה והם אכן שולבו באגף מתקדמים בניגוד לאסירים אחרים המשולבים באגף משתלבים.

הוסיף העותר כי אינו עונה על אף אחד מהקריטריונים הנדרשים לצורך הגדרת אסיר כסג"ב באשר אין לחובתו דו"חות משמעת, המידע אודותיו הינו שקרי, אין לחובתו עבר פלילי ומצבו הנפשי מטבע הדברים ידע עליות ומורדות בשל ההליכים המשפטיים. משכך סבור העותר כי יש להסיר את ההגדרה. לראיה טוען העותר כי לו היה בכוונתו לברוח לא היה משקיע את כוחותיו הנפשיים והכלכליים בהגשת ערעור לביהמ"ש העליון.

בכתב התשובה נטען כי הגדרת העותר כסג"ב נעשתה לאחר שקילת כלל הנסיבות הרלבנטיות בעניינו, לרבות העובדה שטען בפני אחרים כי בכוונתו לברוח לחו"ל באמצעות דרכון זר שברשותו. עוד נטען כי קיים מידע מודיעיני המאשש הסיבה להגדרתו כסג"ב וכי לאור כל האמור החלטת הרשות הינה החלטה סבירה.

אכן התקיימו שתי ועדות סג"ב, האחרונה שבהן ביום 31.8.14. הוועדה החליטה שלא להסיר הגדרתו כסג"ב.

הוצג לעיוני מידע מודיעיני על פיו אכן קיים מידע אודות כוונות לבריחה (ידיעה 816) וכן ידיעה נוספת ממנה משתמעת התנהגות בלתי צפויה הנושא מספר 454.

למען הסר ספק, אחת מהידיעות אינה ידיעה שנמסרה על ידי מקור מודיעיני.

העותר עצמו טען כי מצבו הנפשי ידע עליות ומורדות ובהצטרף אלה הרי שהוא עונה על הקריטריונים או למצער על חלק מהם המאפשרים הגדרתו כסג"ב.

ב"כ המשיב הפנה לפסיקת בית המשפט העליון ברע"ב 584/12 **קלאודיו נ' שירות בתי הסוהר**, שם נפסק על ידי כב' השופט עמית כי בבחינת השיקולים להגדרת סג"ב יש לקחת בחשבון אף את יתרת המאסר הצפויה לאסיר כגורם המחזק את החשש לבריחה וכן את המעשים בהם הורשע המחזקים את המסוכנות הכללית.

לעותר יתרת מאסר של למעלה מ- 14 שנים והמעשים בהם הורשע הינם חמורים ביותר.

כל אלה יחדיו מעלים כי החלטת הרשות הינה החלטה סבירה ולפיכך אין מקום להתערבות בית המשפט בהחלטת המשיב.

יחד עם זאת הובא לידיעתי כי הוועדה הבאה מתכנסת בעניינו של המשיב בחודש מרץ 2015, שאז תיתן הוועדה דעתה להגדרתו של העותר.

לאור כל האמור הנני דוחה את העתירה.

ניתנה והודעה היום י"ד שבט תשע"ה, 03/02/2015 במעמד הנוכחים.

מיכל ברנט, שופטת

עמוד 2

